

Dos amerindis sense descobrir visiten Occident
Dos amerindios sin descubrir visitan Occidente
Two Undiscovered Amerindians Visit the West

1992-1994

Two Undiscovered Amerindians Visit the West (Dos amerindis sense descobrir visiten Occident) és un projecte en col·laboració amb Guillermo Gómez-Peña, en què van oferir al públic una recerca artística en forma d'una performance del mal anomenat «descobriment d'Amèrica». La proposta va consistir en una instal·lació multimèdia, una banda sonora i diverses activacions en les quals els artistes es van presentar engabiats com a «amerindis no descoberts» d'una illa del golf de Mèxic. La performance es va fer a Madrid, Londres, Minneapolis, Washington DC, Chicago, Buenos Aires, Irvine (Califòrnia), Sydney i Nova York. Es tracta d'una ficció còmica i una reflexió sobre la moralitat de l'etnografia occidental i la tendència de l'antropologia a exotitzar i cosificar els éssers humans no occidentals, o aquells considerats «altres», com a curiositats per a l'entreteniment públic.

Two Undiscovered Amerindians Visit the West (Dos amerindios sin descubrir visitan Occidente) es un proyecto realizado en colaboración con Guillermo Gómez-Peña, en el que ofrecieron al público una investigación artística en forma de una performance satírica del mal llamado «descubrimiento» de América. Esta consistió en una instalación multimedia, una banda sonora y varias activaciones en las que los artistas se presentaron enjaulados como «amerindios no descubiertos» de una isla del Golfo de México. La performance tuvo lugar en Madrid, Londres, Minneapolis, Washington D.C., Chicago, Buenos Aires, Irvine (California), Sidney y Nueva York. Una ficción cómica y una reflexión sobre la moralidad de la etnografía occidental y la tendencia de la antropología a exotizar y cosificar a los seres humanos no occidentales, o a aquellos considerados como «otros», como curiosidades para el entretenimiento público.

In the collaborative project *Two Undiscovered Amerindians Visit the West*, Coco Fusco and Guillermo Gómez-Peña offered the public an artistic investigation in the form of a satirical performance of the so-called 'discovery' of the Americas. In this multimedia installation, the artists presented themselves as caged 'undiscovered Amerindians' from an island in the Gulf of Mexico. The performance took place in Madrid, London, Minneapolis, Washington D.C., Chicago, Buenos Aires, Irvine (California), Sydney and New York. A humorous fiction, this work reflects upon the ethics of Western ethnography and anthropology's tendency to exoticize and objectify non-Western human beings – or those considered 'other' – as curiosities for public entertainment.

La parella en la gàbia: una odissea guatinaui
La pareja en la jaula: una odisea guatinaui
The Couple in the Cage: A Guatinaui Odyssey

1993

Vídeo monocal, color, so, 31 min

Cortesía de l'artista i de Mendes Wood DM São Paulo, Brussel·les,
París, Nova York

The Couple in the Cage: A Guatinaui Odyssey (La parella en la gàbia: una odissea guatinaui), realitzat amb Paula Heredia, documenta la performance itinerant de Fusco i Gómez-Peña: *The Year of the White Bear* (L'any de l'os blanc, 1992) i *Two Undiscovered Amerindians Visit the West* (Dos amerindis sense descobrir visiten Occident, 1992-1994). La parella es va exhibir com a amerindis engabiats de l'illa imaginària de Guatinau. Tot i que la performance pretenia ser un comentari satíric de la noció de descobriment, va quedar clar que tant si l'espectador es pensava que els artistes eren «salvatges» d'una tribu desconeguda com si no, sabia molt bé com adaptar-se a un guió cultural establert. Fusco va aplicar la tècnica de l'etnografia inversa, en què els observadors es van convertir en el subjecte, en lloc dels «exòtics» exposats. Les diferents escenes recullen les interaccions amb públics d'Amèrica, Europa i Austràlia, que es combinen amb material d'arxiu d'exhibicions etnogràfiques del passat.

The Couple in the Cage: A Guatinaui Odyssey (La pareja en la jaula: una odisea guatinaui), realizado junto a Paula Heredia, documenta la performance itinerante de Coco Fusco y Guillermo Gómez-Peña: *The Year of the White Bear* (El año del oso blanco, 1992) y *Two Undiscovered Amerindians Visit the West* (Dos amerindios sin descubrir visitan Occidente, 1992-1994). En ella, la pareja se exhibió como amerindios enjaulados de la isla imaginaria de Guatinau. Si bien la performance pretendía ser un comentario satírico a la noción de descubrimiento, quedó claro que, tanto si el espectador creía que los artistas eran «salvajes» de una tribu desconocida como si no, sabía muy bien cómo adaptarse a un guion cultural establecido. Fusco aplicó la técnica de la etnografía inversa, en la que los observadores se convirtieron en el sujeto, en lugar de los «exóticos» expuestos. Las diferentes escenas recogen las interacciones con públicos de América, Europa y Australia, mezclándose con material de archivo de exhibiciones etnográficas del pasado.

The Couple in the Cage: A Guatinaui Odyssey, made with Paula Heredia, documents the travelling performance of Fusco and Gómez-Peña's *The Year of the White Bear* (1992) and *Two Undiscovered Amerindians Visit the West* (1992-94), in which the pair exhibited themselves as caged Amerindians from the imaginary island of Guatinau. While the performance was intended as a satirical commentary on the notion of discovery, it became clear that regardless of whether or not the viewer believed the artists were 'savages' from an unknown tribe, they knew how to play along with an established cultural script. Fusco applied the technique of reverse ethnography, in which observers became the subject, rather than the 'exotics' on display. The different scenes depict interactions with audiences in the Americas, Europe and Australia, mixed with archival footage of past ethnographic displays.

Drets de pas
Derechos de paso
Rights of Passage

1997

Materials diversos

Cortesia de l'artista i de Mendes Wood DM São Paulo, Brussel·les, París, Nova York

Creada per a la Biennal de Johannesburg del 1997 que va comissariar Okwui Enwezor, aquesta performance creua nocions com raça, espai i poder institucional a la Sud-àfrica d'aquella època. Vestida amb uniforme de policia, Fusco va proporcionar als visitants documents que servien alhora de recordatori de la discriminació de la mobilitat dels cossos negres durant l'apartheid, i també de comprovant de pagament per a l'entrada de la Biennal, obra d'art múltiple i record de la performance. L'artista suggereix que el passat de Sud-àfrica es gestiona avui amb una mercantilització romàntica i que la presentació que planteja de la negritud —reimaginada aquí com una suposada identitat africana precolonial— és un dels molts mecanismes socioculturals de repressió que caracteritzen la cultura contemporània postapartheid. Suggereix també la nostra ambivalència cap a aquest passat i la seva comercialització: els esdeveniments històrics més aterradors poden funcionar com un punt d'atracció i captar la inversió de capital global monetitzant el patiment humà.

Creada para la Bienal de Johannesburgo de 1997 comisariada por Okwui Enwezor, esta performance cruza nociones como raza, espacio y poder institucional en la Sudáfrica de aquella época. Vestida con uniforme de policía, Fusco proporcionó a los visitantes documentos que servían a la vez de recordatorio de la discriminación de la movilidad de los cuerpos negros durante el apartheid, y también de comprobante de pago para la entrada a la Bienal, obra de arte múltiple y recuerdo de la performance. La artista sugiere que el pasado de Sudáfrica se gestiona hoy con una mercantilización romántica y que la presentación que supone de la negritud —reimaginada aquí como una supuesta identidad africana precolonial— es uno de los muchos mecanismos socioculturales de represión que caracterizan la cultura contemporánea posapartheid. Sugiere también nuestra ambivalencia hacia ese pasado y su comercialización: los eventos históricos más aterradors pueden funcionar como un punto de atracción y captar la inversión de capital global monetizando el sufrimiento humano.

Created for the 1997 Johannesburg Biennale curated by Okwui Enwezor, this performance traversed notions of race, space and institutional power in South Africa at the time. Dressed in a police uniform, Fusco provided visitors with passbooks that simultaneously served as a reminder of the discrimination of Black bodies during apartheid, proof of payment for entry to the Biennale, an artist's multiple and a memento of the performance. The artist suggests that South Africa's past is currently managed via romanticized commodification and that the implied presentation of Blackness – reimagined here as a precolonial African identity – is one of the many sociocultural mechanisms of repression that characterize contemporary post-apartheid culture. It also suggests our ambivalence towards that past and its commercialization: the most terrifying historical events can function as a point of attraction and lure global capital investment in order to monetize human suffering.

També coneguda com Sra. George Gilbert
También conocida como Sra. George Gilbert
a/k/a Mrs. George Gilbert

2004

Vídeo monocal, b/n, so, 31 min

Cortesia de l'artista i de Mendes Wood DM São Paulo, Brussel·les, París, Nova York

Aquest vídeo experimental explora el paper que va jugar la fotografia en la generació i circulació d'estereotips racials durant la cerca i el judici d'Angela Davis per part de l'FBI. Aquesta acadèmica i activista política va ser, en la dècada del 1960, una de les dones més fotografiades dels Estats Units. Quan el 1970 apareixia a la llista de les persones buscades per l'FBI, dotzenes de dones negres afro van ser identificades incorrectament com a Davis i arrestades per error per la policia. Utilitzant material d'arxiu i pel·lícules, Fusco destaca les formes en què les fantasies racialitzades sobre Davis i sobre els radicals negres van interferir en l'ús «científic» o «objectiu» de la imatge fotogràfica per part de les agències policials dels Estats Units. Se centra en com l'efecte Angela comporta la seva pròpia destrucció, és a dir, com la hipercirculació d'una imatge va contribuir al desconeixement de la seva persona.

Este vídeo experimental explora el papel que jugó la fotografía en la generación y circulación de estereotipos raciales durante la búsqueda y el juicio de Angela Davis por parte del FBI. En la década de 1960, esta académica y activista política fue una de las mujeres más fotografiadas de los Estados Unidos. Cuando en 1970 figuraba en la lista de las personas buscadas por el FBI, docenas de mujeres negras afros fueron identificadas incorrectamente como Davis y arrestadas por error por la policía. Utilizando material de archivo y películas, Fusco destaca las formas en que las fantasías racializadas sobre Davis y sobre los radicales negros interfirieron en el uso «científico» u «objetivo» de la imagen fotográfica por parte de las agencias policiales estadounidenses. Se centra en cómo el efecto Angela conlleva su propia destrucción, es decir, cómo la hipercirculación de su imagen contribuyó al desconocimiento de su persona.

This experimental video explores the role that photography played in the generation and circulation of racial stereotypes during the FBI's search for and trial of Angela Davis: an academic and political activist and among the most photographed women in the United States in the 1960s. When she appeared on the FBI's most-wanted list in 1970, dozens of Black women were misidentified as Davis and mistakenly arrested by the police. Using archival material and film, Fusco highlights the ways in which racialized fantasies about Davis and Black radicals interfered with the 'scientific' or 'objective' use of the photographic image by US law enforcement agencies. The artist focuses on how the Angela effect led to her own destruction – that is, how the hyper-circulation of her image contributed to a disregard for her person.

Avistaments #1 #2 #3 #4
Avistamientos #1 #2 #3 #4
Sightings #1 #2 #3 #4

2004/2024

Impressió per raig de tinta sobre paper
Cortesia de l'artista i de Mendes Wood DM São Paulo, Brussel·les, París, Nova York

Aquestes fotografies, creades en paral·lel al vídeo *a/k/a Mrs. George Gilbert* (També coneguda com a Sra. George Gilbert), són ampliacions de tires de pel·lícula enregistrades amb una càmera espia de la dècada del 1960, el mateix aparell que feien servir els agents de l'FBI en aquella època. Durant els mesos que, el 1970, l'activista política i acadèmica Angela Davis era una fugitiva, moltes altres dones negres van ser arrestades als Estats Units. *Sightings* (Albiraments) explora les identifications policials errònies basades en la raça fetes amb la complicitat de «ciutadans preocupats». Reflecteix també la persecució específica i la vigilància excessiva que pateixen els ciutadans negres simplement pel seu color de pell. La identificació errònia o el perfil racial d'una persona negra continua avui dia arrelada en el racisme institucional en tots els àmbits de la societat nord-americana.

Estas fotografías, creadas en paralelo al vídeo *a/k/a Mrs. George Gilbert* (También conocida como Sra. George Gilbert), son ampliaciones de tiras de película registradas con una cámara espía de la década de 1960, el mismo aparato que utilizaban los agentes del FBI en esa época. Durante los meses que, en 1970, la activista política y académica Angela Davis era una fugitiva, muchas otras mujeres negras fueron arrestadas en los Estados Unidos. *Sightings* (Avistamientos) explora las identificaciones policiales erróneas basadas en la raza realizadas con la complicidad de «ciudadanos preocupados». Refleja también la persecución específica y la vigilancia excesiva que sufren los ciudadanos negros simplemente por su color de piel. La identificación errónea o perfil policial de una persona negra, hasta el día de hoy, sigue arraigada en el racismo institucional en todos los ámbitos de la sociedad estadounidense.

These photographs, created in parallel to the video *a/k/a Mrs. George Gilbert* (also known as Mrs. George Gilbert), are enlargements of film strips taken with a 1960s spy camera, the same apparatus used by FBI agents during that era. While the political activist and scholar Angela Davis was a fugitive in 1970, scores of other Black women were arrested across the United States. *Sightings* explores the racially-driven police misidentifications carried out with the complicity of 'concerned citizens'. It also speaks to the targeted persecution and excessive surveillance of Black citizens simply because of their skin colour. The misidentification or profiling of Black bodies, to this day, remains entrenched in institutional racism in all areas of US society.

Confidencial: autors signants
Confidencial: Autores firmantes
Confidential: Signing Authors

2015

Llibres i documents

Cortesia de l'artista i de Mendes Wood DM São Paulo, Brussel·les, París, Nova York

A partir dels materials d'arxiu relacionats amb la controvèrsia internacional generada per la confessió forçada del poeta Heberto Padilla, Fusco va crear vint-i-un facsímils de memoràndums i cartes oficials del 1971, trobats als arxius del Ministeri de Cultura de Cuba. El text detalla les ordres i mètodes de censura de publicacions d'intel·lectuals considerats anticubans pel seu desacord amb la detenció de Padilla i el seu escepticisme respecte a la posterior «confessió», en la qual es retractava de les seves crítiques al castrisme. Els facsímils, redactats amb màquines d'escriure i antics mètodes d'impressió, es presenten al costat de llibres censurats a Cuba de simpatitzants de Padilla, com Gabriel García Márquez, Julio Cortázar i Juan Goytisolo. Aquesta instal·lació funciona com un arxiu d'un moment històric clau que va redefinir la relació del govern revolucionari cubà amb els intel·lectuals progressistes de l'època, tant dins com fora de l'illa.

Partiendo de materiales de archivo relacionados con la controversia internacional generada por la confesión forzosa del poeta Heberto Padilla, Fusco creó veintiún facsímiles de memorandos y cartas oficiales de 1971, hallados en los archivos del Ministerio de Cultura de Cuba. El texto detalla las órdenes y métodos de censura de publicaciones de intelectuales considerados anticubanos debido a su desacuerdo con la detención de Padilla y a su escepticismo respecto a su posterior «confesión», en la que se retractaba de sus críticas al castrismo. Los facsímiles, redactados con máquinas de escribir y viejos métodos de impresión, se presentan junto a libros censurados en Cuba de simpatizantes de Padilla, como Gabriel García Márquez, Julio Cortázar y Luis Goytisolo. Esta instalación funciona como un archivo de un momento histórico clave que redefinió la relación del gobierno revolucionario cubano con los intelectuales progresistas de la época, tanto dentro como fuera de la isla.

Drawing on archival materials related to the international controversy generated by the forced confession of the poet Heberto Padilla, Fusco created twenty-one facsimiles of official memorandums and letters from 1971 found in the archives of the Cuban Ministry of Culture. The texts detail the orders and methods of censorship of publications by intellectuals deemed anti-Cuban because of their disagreement with Padilla's detainment and their scepticism of his subsequent 'confession', in which he recanted his criticism of Castroism. The facsimiles, printed with typewriters and letterpress, are presented alongside books by supporters of Padilla censored in Cuba, such as Gabriel García Márquez, Julio Cortázar and Juan Goytisolo. This installation functions as an archive of a key historical moment that redefined the Cuban revolutionary government's relationship with progressive intellectuals of that era, both on the island and elsewhere.

